

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»

Факультет суспільних і прикладних наук

Кафедра архітектури та будівництва

на правах рукопису

Ільчишин Владислав Андрійович

УДК 725

«Багатожанровий театр» м. Калуш

Спеціальність 191 — «Архітектура та містобудування»

Кваліфікаційна робота на здобуття кваліфікації бакалавр

Науковий керівник

ст.викл. Огоньок Ю.В.

Івано-Франківськ – 2024

ЗВО Університет Короля Данила
Факультет суспільних і прикладних наук

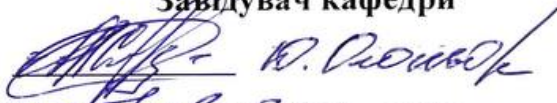
Кафедра архітектури та будів

Освітній ступінь «бакалавр»

Спеціальність: 191 «Архітектура та містобудування»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

О. Огоньок
“14” травня 2024 року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Ільчишин Владислав Андрійович

1.Тема роботи: «Багато жанровий театр»

Керівник роботи: ст.викл. Огоньок Ю.В.

2.Термін подання студентом роботи: 25.05.2024 року

3.Вихідні дані до роботи: генплан, ситуаційна схема, мапи-схеми,
фото аналізу існуючої ситуації, наукова література за темою дослідження.

4.Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань, які потрібно
розробити):

ВСТУП: актуальність, мета роботи, завдання, предмет і об'єкт дослідження, методи дослідження, наукова новизна, практичне значення роботи.

Розділ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД: історичний розвиток театральної архітектури; загальні поняття про театри, їх класифікація; аналіз прикладів існуючих театрів;

Розділ II. ПЕРЕДПРОЄКТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ: типи архітектурних рішень; основні вимоги до прилеглих територій театрів; обґрунтування розміщення; загальна характеристика території дослідження.

Розділ III. ПРОЄКТНА ЧАСТИНА: опис генерального плану; організація благоустрою території; визначення функціонально-планувальних вимог; обґрунтування архітектурно-планувального рішення та композиційної схеми; конструктивні рішення; інженерні мережі: водопостачання та водовідведення; основні принципи організації внутрішнього простору.

Розділ IV. ОХОРОНА ПРАЦІ: загальні положення про охорону праці; вимоги до утримання території; пожежна безпека.

ВИСНОВКИ

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень): генеральний план; ситуаційна схема; візуалізація.

6. Консультанти розділів роботи:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Завдання видав	Завдання прийняв
ВСТУП	Огоньок Ю.В. Ст.викл		

Розділ I. Аналітичний огляд	Жирак Р.М. Ст. викл.		
Розділ II. Передпроектні дослідження	Косьмій М.М. Д.арх.,проф		
Розділ III. Проектна частина	Савчук А.І. К.арх.		
Розділ IV. Охорона праці	Касіянчук В.Д. К.т.н.,проф..		
Висновки. Нормоконтроль	Жирак Р.М. Ст. викл.		

7.Дата видачі завдання: 16 жовтня 2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Термін виконання етапів	Примітка
1.	Вступ	14.12.2023р. - 25.12.2023р.	
2.	Розділ I. Аналітичний огляд	25.12.2023р. - 30.12.2023р.	
3.	Розділ II. Передпроектні дослідження	10.01.2024р. - 28.01.2024р.	
4.	Розділ III. Проектна частина	20.02.2024р. - 04.03.2024р.	
5.	Розділ IV. Охорона праці. Висновки	04.03.2024р. - 30.03.2024р.	

6.	Оформлення роботи та підготовка до захисту	30.03.2024р. - 05.04.2024р.	
----	--	-----------------------------	---

Студент Ільчишин В.А.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи ст.викл. Огоньок Ю.В.
(підпис) (прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Метою дослідження бакалаврської роботи є проектування багатожанрового театру, який знаходиться в місті Калуш.

В першому розділі розглянуто історичний розвиток театральної архітектури, загальні поняття про театри, їх класифікація, аналіз прикладів існуючих театрів.

В другому розділі розглянуто типи архітектурних рішень, основні вимоги до прилеглих територій театрів, обґрунтування розміщення, загальна характеристика території дослідження.

Третій розділ представляє опис генерального плану, організація благоустрою території, визначення функціонально-планувальних вимог, обґрунтування архітектурно-планувального рішення та композиційної схеми, конструктивні рішення, інженерні мережі: водопостачання та водовідведення, основні принципи організації внутрішнього простору.

В четвертому розділі розглянуто загальні положення про охорону праці, вимоги до утримання території, пожежна безпека.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: БАГАТОЖАНРОВИЙ ТЕАТР, АРХІТЕКТУРНІ РІШЕННЯ, ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН ТЕАТРУ, КОМПОЗИЦІЙНА СХЕМА, КОНСТРУКТИВНІ РІШЕННЯ, ОХОРОНА ПРАЦІ, ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК ТЕРМІНІВ ТА УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	8
ВСТУП	9
РОЗДІЛ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	13
1.1. Історичний розвиток театральної архітектури.	13
1.2. Загальні поняття про театри, їх види.	15
1.3. Аналіз прикладів існуючих театрів.	17
РОЗДІЛ II. ПЕРЕДПРОЄКТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ	20
2.1. Типи архітектурних рішень.	20
2.2. Основні вимоги до прилеглих територій театрів.	21
2.3. Обґрунтування розміщення.	22
2.4. Загальна характеристика території дослідження.	23
РОЗДІЛ III. ПРОЄКТНА ЧАСТИНА	25
3.1. Опис генерального плану.	25
3.2. Організація благоустрою території.	26
3.3. Визначення функціонально-планувальних вимог.	27
3.4. Об'ємно-планувального рішення театральних будинків.	28
3.4.1. Приміщення для глядацького комплексу.	29
3.4.1.1. Приміщення що обслуговують глядачів.	29
3.4.1.2. Зала для глядачів.	30
3.4.2. Приміщення демонстраційного (сценічного) комплексу.	33
3.4.2.1. Театральна сцена.	33
3.4.2.2. Приміщення що обслуговують сцену.	35
3.5. Конструктивні рішення.	38
3.5.1. Фундаменти.	38
3.5.2. Стіни і перегородки.	49
3.5.3. Перекриття і покриття.	41
3.5.4. Навісна стеля	41

3.6. Інженерні мережі. Водопостачання.	42
3.7. Огляд літератури та існуючого досвіду.	43
РОЗДІЛ IV. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ	45
4.1. Загальні положення про охорону праці.	45
4.2. Вимоги до утримання території.	46
4.3. Пожежна безпека.	47
ВИСНОВКИ	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	51

ПЕРЕЛІК ТЕРМІНІВ ТА УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

Українізація – впровадження української культури, мови та звичаїв у різних сферах життя.

Інфраструктура – сукупність галузей та видів діяльності, що обслуговують як виробничу так і невиробничу сфери економіки.

Сцена – це тимчасове дерев'яне приміщення для переодягання та виходу акторів.

Проскеній – дерев'яний фасад сцени або декоративна стіна перед нею.

Фойє – приміщення в театрі, кінотеатрі, будинку культури і т. ін. біля зали для глядачів, признач. для їхнього перебування перед початком вистави, сеансу та для відпочинку під час перерви, антракту.

Партер – нижній поверх звичайно театрального залу з місцями для глядачів.

оркестрова яма – спеціально обладнане перед сценою місце для розміщення оркестру, яке знаходиться нижче рівня партеру.

Авансцена – відкрита частина театральної сцени, трохи висунута наперед.

Ар'єрсцена – задня частина сцени, що править за резервне приміщення для встановлення декорацій.

Кармани сценічні – приміщення для зберігання й динамічного монтування-зміни декорацій поточного спектаклю, накопичення артистів, що з'єднуються прорізами в стінах з основною ігровою частиною сцени.

Арена – ігровий майданчик, що знаходиться в загальному об'ємі залу для глядачів.

Вступ

У сучасному світі театральне мистецтво займає важливе місце в культурному житті суспільства. Театри завжди були не лише осередком мистецької діяльності, але й місцем де люди можуть зустрічатися, обмінюватися думками та емоціями, спільно переживати унікальні естетичні та емоційні досвіди. Будівництво театрів у містах має особливе значення враховуючи їхню роль у розвитку культурної інфраструктури та соціальної динаміки.

Орім того, театри виконують вагомую освітню роль, особливо значущу для юнацтва. Вони надають програми театального виховання майстер-класи, творчі студії, що сприяють розквіту креативного мислення, критичних роздумів і комунікативних здібностей. Такі освітні заходи можуть мати тривалий позитивний вплив на формування особливості та допомагати у вихованні культурно освіченого суспільства.

Екологічний аспект також не можна залишити поза увагою. Будівництво екологічно збалансованих театральних споруд не лише зменшує негативний вплив на довкілля але й сприяє формуванню екологічно свідомого споживача. Мешканці міста, відвідуючи такі об'єкти здобувають нові знання та уявлення про важливість сталого розвитку, що стимулює їх до більш відповідального ставлення до навколишнього середовища.

У контексті глобалізації та швидких змін у суспільстві, театри також виступають як простори для експериментів та інновацій. Вони можуть стати місцем, де впроваджують новітні технології, створюють інтерактивні та мультимедійні проєкти, що розширюють межі традиційного театального мистецтва. Це дозволяє залучати нові аудиторії, зокрема молодь та робити театральне мистецтво більш доступним і актуальним.

Таким чином, будівництво та розвиток театрів у містах мають багатогранну актуальність, охоплюючи культурний соціальний економічний, освітній та екологічний аспекти. Театри стають невід'ємною частиною міського життя, сприяючи не лише культурному збагаченню, але й соціальній гармонії, економічному процвітанню та сталому розвитку. Інвестування в театральну інфраструктуру є стратегічно важливим кроком для створення сприятливого

середовища для творчого розвитку, культурного діалогу та соціального благополуччя мешканців міста.

В умовах повномасштабної війни розв'язаної сусіднім агресором на території України, питання будівництва українізованих театрів набуває особливої актуальності. Ці театри стають не лише культурними осередками, але й символами національної ідентичності та стійкості. Розглянемо основні аспекти актуальності будівництва українізованих театрів в сучасних умовах.

По-перше, українізовані театри відіграють важливу роль у збереженні та популяризації української культури та мови. Вони стають платформою для постановок, що відображають українську історію, традиції та сучасні реалії сприяючи таким чином зміцненню національної свідомості. У період, коли країна переживає складні випробування, культурні інституції, які прославляють національну спадщину, підтримують моральний дух та єдність народу.

По-друге, театри можуть стати місцем реабілітації та психологічної підтримки населення, яке постраждало від війни. Вони можуть організувати терапевтичні вистави, майстер-класи, семінари та інші заходи, спрямовані на допомогу ветеранам, вимушеним переселенцям та іншим постраждалим. Театральне мистецтво має унікальну здатність лікувати духовні рани, надаючи можливість вирачити емоції та переживання через творчість.

По-четверте, українізовані театри сприяють міжнародному визначенню та підтримці України. Театральні постанови, на основі українських творів або тих, що відображають українські події та реалії, можуть бути поставлені на міжнародних фестивалях та конкурсах, поширюючи правдиву інформацію про події в Україні та культуру країни. Це сприяє формуванню позитивного іміджу України на світовій арені та привернення уваги міжнародної спільноти до її потреб та проблем.

По-четверте, будівництво та розвиток українізованих театрів є інвестицією в майбутнє країни. У сучасних умовах культурна інфраструктура відіграє стратегічну роль у відновленні та розвитку суспільства. Театри, які працюють на основі українських цінностей та ідеалів, виховують нове покоління українців,

котрі будуть пишатися своєю країною, її історією та культурою. Вони сприяють формуванню патріотичних настроїв та національної гордості, що є надзвичайно важливим у часи війни.

Нарешті, українізовані театри можуть стати символом відродження та відновлення. Після завершення війни, коли Україна відбудовуватиметься, ці театри стануть нагадуванням про силу та незламність українського народу. Вони втілюватимуть прагнення до миру, свободи та творчого розвитку, демонструючи що культура завжди перемагає руйнування та насильство.

Тому, будівництво українізованих театрів в Україні в сучасних умовах є надзвичайно актуальним. Вони виконують не лише культурну але й соціальну, психологічну та політичну функції, сприяючи збереженню національної ідентичності, підтримці населення та міжнародному визначенню України. Театри стають важливими осередками відродження та розвитку, допомагаючи українцям зберегти свою культуру, історію та гідність у найскладніші часи.

Зараз, коли багато міст вимушених переселенців, будівництво театрів набуває особливої актуальності. Це стає однією з ключових складових інтеграції новоприбулих громадян у україномовне суспільство та українську культуру. Розглянемо, чому саме театри можуть відігравати важливу роль у процесі перенавчання переселенців на українську культуру та мову.

По-перше, театри є центрами культурного життя де створюються та демонструються твори мистецтва, які відображають особливості та цінності українського суспільства. Вони можуть бути місцями, де переселенці мають можливість відчувати атмосферу української культури через вистави, концерти, театральні майстер-класи та інші культурні заходи.

По-друге, театри можуть виступати як освітні центри, де переселенці отримують можливості вивчати українську мову та культуру через театральні постановки. Вони можуть організувати спеціальні проекти для переселенців, спрямовані на вивчення української мови, традицій, історії та культури.

По-третє, театри можуть стати місцями міжкультурного діалогу та взаєморозуміння де переселенці мають можливість обмінюватися своїми

культурними досвідами та вивчати українську культуру через спілкування з місцевими жителями та артистами.

Таким чином, будівництво театрів у містах, що ростуть за рахунок вимушених переселенців є важливим кроком у процесі інтеграції новоприбулих громадян у більш українізоване суспільство. Театри можуть стати важливими осередками культурного освітнього та міжкультурного спілкування, сприяючи формуванню єдності та взаєморозуміння серед різних соціокультурних груп.

РОЗДІЛ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

1.1. Історичний розвиток театральної архітектури.

Народний характер античного театру значно вплинув на його організації та будову. Грецькі театри, споруджені на відкритому повітрі, склалися з трьох основних частин: оркестри, театрона і сцени.

Оркестра найстаріша з цих частин представляла собою круглий майданчик, на якому виступали хор і актори. Спочатку глядачі розміщувалися вільно стоячи навколо оркестри, проте з часом з'явилися спеціальні місця для публіки, розташовані на схилах прилеглих пагорбів і гір.

Грецькі театри мали вражаючу вмісткість (наприклад, Афі́нський театр може вміщувати до 17 тисяч глядачів). Сцена, спочатку призначена для переодягання і виходів акторів, розташовувалася ззовні кола оркестри, але пізніше була вже на дотичній до неї. Передня стіна сцени, або проскеній, зазвичай мала вигляд колонади, що зображувала фасад храму або палацу і з часом важливою складовою в оформленні вистави.

Також варто зазначити, що дія в грецьких трагедіях майже завжди розгорталась перед палацом або храмом, тому проскеній часто мала вигляд колонади або портика, які простиралися вздовж фасаду сцени або займали її центральну частину. Біля обох кінців сцени були збудовані дві бічні прибудови, відомі як параскенії, які, мабуть, служили для зберігання декорацій та іншого театального майна.

Між сконою та місцями для глядачів знаходилися проходи, відомі як пародії, через які входили хор і актори, що прибували з міста, гавані або з іншої країни. У V і VI ст. до н.е. грецькі актори грали на оркестрі перед проскенієм, не маючи ніякого високого і низького сценічного майданчика.

Планування грецького театру було розраховане на добру чутність. Крім того, для посилення звуку в деяких театрах застосовувалися резонуючі посудини, які поміщаються серед глядацьких місць. Якщо, стоячи в центрі

оркестри, кинути на камінь підлоги монету або розірвати клаптик паперу, то дзвін монети, що впала, шерех листа, що розривається, будуть чутні в самому верхньому ряді. Завіси в грецькому театрі не було, хоча можливо, що в деяких п'єсах які-небудь частини проскенія тимчасово завішувалися від глядача.[1]

Єлизаветинська епоха: Новий розквіт театру. Єлизаветинська епоха стала часом нової структурної реформи театру. Після періоду релігійного фанатизму і гонінь на акторів в громадах країн Європи почалося ослаблення, і театри знову стали ключовими місцями для зібрань людей, поряд з церквами. Хоча театри вже не мали тієї сили та впливу, щоб збирати великі маси глядачів, вони почали використовувати будівлі шанованих та впливових жителів міст. Згодом ці будівлі дарували театральним трупам або залишали собі опіку над ними. Нерідко королівські родини виступали в ролі меценатів, надаючи свої громади театральним трупам.

Архітектура єлизаветинських театрів. У єлизаветинську епоху театри в Англії будувалися з дерев'яних матеріалів або були глинобитні та криті соломою, що часто призводить до пожеж. Ці будівлі складаються з декількох поверхів критих галерей. Власники та режисери тогочасних театрів черпали натхнення з творів еллінської культури, переймаючи основні елементи будови еллінських театрів та удосконалюючи їх. Відкритий прямокутний сценічний майданчик займає половину оркестри. На іншій половині стояли частина глядачів, а решта розміщувалася на ярусах галерей, які оточували акторів з трьох сторін. Сцена (скіна) також зазнала значних змін: використовували верхню сцену в глибині та приховану від публіки нижню сцену, де актори переодягалися та готувалися до виступу.

Глядачі та розміщення. Більшість глядачів стояла в дворі театру, тоді як багатші відвідувачі займали місця на галереях. Виникнення театру на всіх континентах відбувалося однаково, пов'язане з первісними ритуальними діями. У подальшому розвитку театри різних країн ішли різними шляхами. В середньовічній Європі боротьба християнства з пережитками язичництва та

його ритуалів торкнулася і театрального мистецтва. Світські театри були закриті, актори піддавалися жорстоким переслідуванням, відлучалися від церкви та потрапляли під санкції інквізиції.

Бродячі актори та Ренесанс. Незважаючи на тиск церкви, театральне мистецтво продовжувало розвиватися завдяки бродячим акторам, західноєвропейським гістрионам, жонглерам та руським блазням і скоморохам. Культура Ренесансу відродила традиції античного театру, поєднавши їх з національними традиціями. Театральне мистецтво почало набувати ознак професійного, виникали постійні акторські товариства (наприклад, Шекспірівський "Глобус") та приватні антрепризи.

1.2. Загальні поняття про театри, їх види.

Театр — це вид сценічного мистецтва, що відображає життя через сценічну дію, яку виконують актори перед глядачами. Це також установа, що здійснює сценічні вистави певним колективом артистів, і приміщення, будинок, у якому відбуваються ці вистави.

Драматичний театр — один з основних видів театру, поряд з оперним і балетним, театром ляльок і пантомімою. Основним засобом виразності для артиста драматичного театру, поряд з фізичними діями, є мова.

Музичний театр — загальна назва виконавського колективу, де здійснюються вистави творів музично-сценічних жанрів (опер, оперет, музичних комедій, мюзиклів тощо).

Театр пантоміми — вид сценічного мистецтва, в якому головним засобом створення художнього образу є пластична виразність людського тіла, жест, міміка.

Тіньовий театр — тут необхідний екран з напівпрозорого паперу, виразно вирізані чорні плоскі персонажі і яскраве джерело світла за ними, завдяки якому персонажі відтіняються на екрані. Дуже цікаві зображення

отримують за допомогою пальців рук, наприклад, можна зробити гусака, зайця, сердитого індика. Але дуже важливо супроводжувати показ звучанням.

Театр маріонеток — це вид театру, де ляльки рухаються за допомогою ниток, що відходять від усіх рухомих частин персонажа (рук, ніг, голови) і сходяться вгорі на хрестовині.

Настільний театр — це синхронний показ відповідно до тексту дій і мови за допомогою карток-іграшок, які є статичними і здебільшого зображені в профіль. Тому при показі треба враховувати його специфіку.

Пальчиковий театр — це ігри-розваги, ігри-потіхи, казки, різні інсценівки, які супроводжуються показом ляльок, що одягаються на пальці і діють за персонажа, зображення якого на руці. В ході гри дитина рухає одним або двома пальцями, проговорюючи текст, переміщуючись за ширмою. Можна обходитись і без ширми і зображувати дії, переміщуючись вільно по кімнаті. За допомогою цього виду театру можна показати одночасно декілька персонажів.

Ляльковий театр — для вистав характерне вільне поєднання різних типів ляльок, а також різних прийомів і засобів – все це підпорядковано виявленню специфіки мистецтва. Вистава переносить дітей у чарівний світ, де все казкове – реальне і фантастичне. З великою радістю вони зустрічають ляльок, сприймають їх так, ніби це живі істоти, з цікавістю спостерігають за їх діями.

Театр іграшок — у цьому театрі використовуються найрізноманітніші іграшки – фабричні і саморобки, з природного і будь-якого іншого матеріалу. Тут не потрібно обмежувати політ фантазії, головне, щоб іграшки і поробки стійко стояли на столі і не створювали перешкод при переміщенні.

Театр картинок — всі картинки, персонажі і декорації, потрібно зробити двосторонніми, так як необхідні повороти, а щоб фігурки не падали, потрібні опори, які можуть бути досить різноманітними, але обов'язково достатньо стійкими. Це забезпечується правильним співвідношенням ваги чи площини

опори з висотою картинки. Чим вище картинка, тим більше чи вагоміше потрібна площа опори.

Ці види театрів є основними, але існують і інші форми, що виникають на перетині різних видів мистецтва та культурних традицій. Театральне мистецтво продовжує розвиватися, адаптуючись до сучасних умов та запитів аудиторії, що робить його надзвичайно багатограним і динамічним.

1.3. Аналіз прикладів існуючих театрів.

Театр «Глобус» (Лондон, Англія) був заснований у 1599 р. Вільямом Шекспіром та його колегами. «Глобус» являв собою круглий (або 18-20-кутний) амфітеатр, в якому могли розміститись до 3000 чоловік. В театрі передбачалися дешеві стоячі та дорожчі сидячі місця, розташовані у три ряди. Сцена мала розміри 12х8 метрів і двоє дверей для виходу акторів. Дах розміщувався лише над сценою і був пофарбований у кольори неба, дах також мав люк, через який актори могли спускатися на сцену за допомогою мотузок. На даху була встановлена статуя Атланта, що тримав на своїх плечах земну кулю. Надпис над входом говорив «Totus mundus agit histrionem», тобто «Цілий світ грає якусь роль».

У липні 1613 року театр «Глобус» згорів під час спектаклю «Генріх VIII». Причиною пожежі стала театральна гармата, що дала осічку і запалила дерев'яні балки і дах із соломи.

Театр «Комеді франсез» (Париж, Франція) заснований у 1680 році, є одним з найстаріших національних театрів у світі. Театр розташований у Пале-Рояль у центрі Парижа. Оригінальна будівля кілька разів була перебудована та реставрувалася. Інтер'єр театру відзначається багатством декору, з чудовими залами що зберегли елементи архітектури XVII-XVIII ст.

Комеді Франсез використовує сучасні технології у сценографії та постановках, впроваджуючи мультимедійні елементи та новітні сценічні

рішення. Театр активно використовує цифрові платформи для трансляції вистав та залучення аудиторії з усього світу.

Театр «Ла Скала» (Мілан, Італія) будинок театру побудований на місці церкви Санта Марія у 1776—1778 роках архітектором Джузеппе П'єрмаріні. Цікаво, що коли розчищали майданчик для будівництва театру, на місці знайшли мармурову брилу, яка зображує знаменитого давньоримського міма Пилада, що було сприйнято хорошим знаком. Досить строгий стиль будівлі надав йому особливу красу, але головне, що зал вийшов з дивовижною акустикою. Місця в залі для глядачів мають зручне розташування з прекрасним оглядом сцени, художнє оформлення розкішне. Будівля має довжину 100 метрів і ширину 38 метрів. У центральній частині фасаду розташований просторий портал, куди в'їжджали карети знаті. Зал виконаний у формі підкови і має п'ять ярусів лож, а також галерею. Крім королівської було ще 194 ложі, які поміщають 8-10 персон і пов'язані між собою одним коридором. За ними знаходився другий ряд лож з картковими столами і продажем напоїв. При цьому сцена була відносно невелика, а в партері не було крісел, які заміняли пересувними або складними стільцями. Освітлення було досить мізерним: в ложах горіли свічки, з яких капав гарячий віск, через що глядачі, що сиділи в партері воліли залишатися в капелюхах. Опалення зовсім не було. Але це все не заважало залу бути прекрасним в своїх білих, золотих і срібних тонах. У ньому відбувалися абсолютно різні дії — азартні ігри, бали, кориди. Місту нову будівлю театру обійшлося приблизно в мільйон лір, які профінансували 90 аристократичних сімейства міста.

«Театр на Подолі» (Київ, Україна) був заснований у 1987 році і став важливим культурним осередком Києва. Театр розташований у історичному районі Поділ, одному з найстаріших та найкультурніших районів Києва, що додає йому особливої культурної та історичної цінності.

Будівля театру поєднує сучасні архітектурні елементи з елементами історичної забудови, створюючи гармонійний баланс між новим і старим.

Використання мінімалістичних форм та чітких ліній додає будівлі елегантності та сучасності. Фасад театру виконаний у сучасному стилі з використанням скляних, металевих та бетонних елементів. Основний акцент зроблено на великих скляних поверхнях, що забезпечують хорошу природну освітленість внутрішніх приміщень і відкривають панорамний вид на Поділ.

Театр на Подолі є визначним прикладом сучасної архітектури, яка вдало поєднує естетичні та функціональні аспекти, інтегруючись у історичний контекст міста. Його архітектурні особливості не лише підкреслюють культурне значення театру, але й сприяють створенню комфортного та привабливого простору для відвідувачів та мешканців Києва.

РОЗДІЛ II. ПЕРЕДПРОЄКТНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Типи архітектурних рішень.

Передпроектні дослідження є важливим етапом у процесі проектування театральних будівель. Вони включають аналіз різних типів архітектурних рішень, які можуть бути застосовані для створення функціонального естетичного привабливого та зручного театального простору. Ось пару основних архітектурних рішень для театру:

- Класичний стиль:

Використовує традиційні архітектурні елементи, такі як колони, арки, куполи. Планування включає в себе симетричне розташування приміщень, велику глядацьку залу, просторе фойє. Прикладами є оперні театри, драмтеатри театри з історичною архітектурою.

- Модерністський стиль:

Використовує сучасні форми, мінімалістичний дизайн, скляні та металеві конструкції. Характерний відкритими просторами гнучкістю внутрішнього планування, використанням новітніх технологій. Прикладами є театри, побудовані в другій половині 20 століття.

- Трансформований театр:

Використовує гнучкі простори характерний можливістю швидкої зміни конфігурації сцени та глядацької зали. Мобільні перегородки, рухомі сидіння та глядацькі зали є особливістю планування даних театрів. Прикладами є мультифункціональні театри, що адаптуються до різних типів вистав.

- Інноваційний театр:

Використовує новітні технологій, інтерактивні елементи, мультимедійні системи. Характерний інтерактивним простором, інтеграцією цифрових технологій у дизайн і функціональність. Прикладами є сучасні театральні комплекси з інтерактивними експозиціями.

- Ландшафтний стиль:

Особливістю такого стилю є інтеграція з природним оточенням, використання природних елементів у дизайні. Характерний відкритими сценами, розташуванням від відкритим небом. Прикладами є літні театри, амфітеатри.

- Експериментальний стиль:

Особливість у нетрадиційних архітектурних рішеннях, креативний підхід до форм та простору. Незвичне просторове планування, інноваційне використання матеріалів і світла. Прикладами є театри побудовані для специфічних перформансів і художніх експериментів.

Дані типи архітектурних рішень можуть бути поєднані або адаптовані для створення унікальних архітектурних концепцій для театрів. Вибір конкретного типу архітектурного рішення залежить від персональних уподобань замовника, функціональних потреб, місцевих норм і стилістики, яка відображається в побудові.

2.2. Основні вимоги до прилеглих територій театрів.

Ділянку для будівлі театру розміщують відповідно до генерального плану міста та схеми зонування районів, керуючись міркуваннями максимально зручної його доступності з усіх частин міста. Території театрів мають свої основні вимоги до прилягаючих такі як:

- Проектований будинок слід розташовувати на достатньому віддаленні від галасливих магістралей, забезпечивши, водночас, зручні підходи та під'їзди до нього.
- Територія повинна бути легко доступною для всіх категорій відвідувачів, включаючи людей з обмеженими фізичними можливостями. Це означає наявність пандусів, підйомних платформ та інших засобів, що забезпечують безпроблемний доступ.

- Важливо, щоб прилеглі території були оформлені естетично та відповідали загальному стилю театру. Це може включати декоративні елементи, скульптури, квіткові клумби та інші природні та архітектурні об'єкти.
- Для забезпечення ефективного використання території, вона може бути розділена на зони з різними функціональними призначеннями, такими як зона для виставок, зона відпочинку, зона для організації заходів тощо.
- Важливо враховувати екологічні аспекти прилеглих територій, забезпечуючи відповідне використання ресурсів, захист природних екосистем та збереження зелених насаджень.
- Територія повинна забезпечувати комфортні умови для відвідувачів, включаючи наявність місць відпочинку, зон для прогулянок та розваг.
- Першочерговою вимогою є забезпечення безпеки для відвідувачів та персоналу театру. Це включає належну організацію евакуаційних шляхів, наявність пожежної сигналізації та вогнегасних приладів.

Ці вимоги допомагають забезпечити ефективне та безпечне функціонування театру та зробити його привабливим для відвідувачів.

2.3. Обґрунтування розміщення.

При врахуванні природних умов для розміщення проектної ділянки в місті Калуш району можуть враховуватись наступні аспекти:

1. Геологічні умови: Оцінка стану ґрунтів, наявності підземних вод, ризику зсувів або інших геологічних небезпек. Це важливо для забезпечення стабільності будівельних конструкцій і безпеки експлуатації.
2. Кліматичні умови: Врахування місцевого клімату, включаючи середньорічні температури, кількість опадів, силу вітру та інші кліматичні фактори. Це впливає на вибір будівельних матеріалів і

технологій, а також на комфортність використання театру в різні пори року.

3. Гідрологічні умови: Аналіз наявності поблизу водойм, річок, ставків та рівня підземних вод. Це необхідно для запобігання затоплень і забезпечення належної дренажної системи.
4. Рельєф місцевості: Вивчення топографії ділянки, наявності пагорбів, долин, схилів та інших рельєфних особливостей. Це допомагає визначити оптимальне розташування будівлі та облаштування прилеглої території.
5. Сонячне освітлення: Врахування орієнтації ділянки відносно сторін світу для забезпечення оптимального природного освітлення театру. Це сприяє енергозбереженню та підвищенню комфорту для відвідувачів.
6. Екологічні фактори: Аналіз екологічної ситуації в районі, наявності джерел забруднення повітря, води та ґрунтів. Важливо уникнути розміщення театру в екологічно несприятливих умовах.
7. Шумове забруднення: Оцінка рівня шуму в районі ділянки, особливо від транспорту та промислових підприємств. Необхідно забезпечити достатню звукоізоляцію будівлі та комфорт для відвідувачів.

Ці аспекти допоможуть забезпечити оптимальне розміщення театру в місті Калуш, враховуючи природні умови та створюючи комфортні та безпечні умови для його експлуатації.

2.4. Загальна характеристика території дослідження.

Розміщення театру в місті Калуш базується на кількох ключових факторах, які враховують потреби місцевого населення та сприяють розвитку культурного життя міста:

Зростання населення: Місто Калуш активно розростається за рахунок вимушених переселенців зі сходу України. Цей ріст населення вимагає

розширення культурної інфраструктури, у тому числі створення нових культурних закладів, таких як театр.

Потреба у культурних подіях: Мешканці міста Калуш, особливо нові особи, мають великий інтерес до культурних подій та розважальних заходів. Театр може стати важливим центром культурного життя, який задовольнятиме цю потребу та сприятиме соціальній інтеграції місцевого населення.

Створення робочих місць: Розміщення театру в місті Калуш створить нові робочі місця для акторів, режисерів, технічного персоналу та інших працівників. Це сприятиме розвитку мистецької спільноти та підвищенню зайнятості в регіоні.

Привабливість для туристів: Театр може стати привабливим об'єктом для туристів та відвідувачів, які приїжджають до міста Калуш. Це допоможе розвинути туристичний потенціал міста та збільшити його престиж у глобальному контексті.

Підтримка культурного розвитку: Розміщення театру в місті Калуш відображає зобов'язання місцевої влади підтримувати культурний розвиток та забезпечити доступ до мистецтва для всіх мешканців міста.

З урахуванням цих факторів розміщення театру в місті Калуш стає стратегічно обґрунтованим кроком, спрямованим на підвищення якості життя та розвиток культурного потенціалу міста.

РОЗДІЛ ІІІ. ПРОЄКТНА ЧАСТИНА

3.1. Опис генерального плану.

Генеральний план театру в місті Калуш є комплексним документом, який визначає просторову організацію і розвиток проектної ділянки з урахуванням природних, технічних та соціальних факторів. Основні елементи генерального плану включають:

Розташування ділянки: Проектна ділянка розташована в центральній частині міста Калуш, що забезпечує зручний доступ для мешканців і гостей міста. Ділянка має вигідне транспортне сполучення та близькість до основних міських магістралей.

Зонування території: Територія розділена на кілька функціональних зон:

- Основна будівля театру: включає сцену, зал для глядачів, гримерні, технічні приміщення та адміністративні офіси.
- Парковка: спеціально облаштована зона для паркування автомобілів відвідувачів та персоналу.
- Зона відпочинку: зелені насадження, алеї для прогулянок, лавочки та фонтани для комфортного відпочинку перед або після вистав.

Інженерні мережі: Генеральний план передбачає підключення до основних інженерних мереж міста: водопостачання, каналізація, електропостачання та газопостачання. Також передбачено резервне електропостачання для забезпечення безперебійної роботи театру.

Архітектурні рішення: Будівля театру спроектована у сучасному стилі з використанням енергоефективних матеріалів. Фасад прикрашений декоративними елементами, які гармонійно вписуються в архітектурний ансамбль міста.

Ландшафтний дизайн: Особлива увага приділяється озелененню території. Плануються висадка дерев, кущів та квітників, створення газонів та

декоративних водойм. Ландшафтний дизайн сприяє створенню приємної атмосфери навколо театру.

Транспортна інфраструктура: Включає облаштування під'їзних шляхів, пішохідних доріжок та велосипедних доріжок. Планується встановлення громадського транспорту, зупинок неподалік від театру для зручності відвідувачів.

Екологічні аспекти: Враховані екологічні вимоги щодо збереження природного середовища. Планується використання систем збирання та очищення дощової води, а також заходи для зниження шумового та атмосферного забруднення.

Генеральний план театру спрямований на створення сучасного, комфортного та безпечного культурного осередку, який стане важливим елементом розвитку міста та підвищення якості життя його мешканців.

3.2. Організація благоустрою території.

Організація благоустрою території включає комплекс заходів, спрямованих на покращення естетичного вигляду, функціональності та екологічного стану ділянки. Основні аспекти благоустрою території включають:

Пішохідні доріжки та підходи: прокладання пішохідних доріжок із зручними покриттями, такими як бруківка, плитка чи асфальт; Забезпечення зручних та безпечних підходів до всіх входів у будівлю театру; Організація безбар'єрного доступу для осіб з обмеженими можливостями, встановлення пандусів та поручнів.

Озеленення: Висадка дерев, кущів, квітів, створення газонів та клумб; Використання декоративних рослин, які гармонійно поєднуються з архітектурою театру; Створення зон відпочинку з лавками, затінених алей та куточків для релаксації.

Освітлення: Встановлення декоративного та функціонального освітлення, яке забезпечує безпеку та комфорт у темний час доби; Використання світильників, які підкреслюють архітектурні особливості будівлі та створюють приємну атмосферу.

Малі архітектурні форми: Встановлення лавок, урн, інформаційних стендів, скульптур та інших елементів, що підвищують комфортність перебування на території театру; Розміщення фонтанів, альтанок та інших декоративних елементів, що додають естетичної цінності території.

Паркування та транспорт: Організація зручних паркувальних місць для автомобілів, велосипедів та інших транспортних засобів; Забезпечення зручного під'їзду для службових та спеціальних транспортних засобів.

Зони відпочинку та активностей: Створення зон для відпочинку та активного проведення часу, включаючи дитячі майданчики, місця для проведення заходів на відкритому повітрі; Розміщення кафе чи кіосків, де відвідувачі можуть придбати напої та їжу.

Санітарне утримання: Регулярне прибирання території, догляд за зеленими насадженнями та малими архітектурними формами; Встановлення достатньої кількості сміттєвих урн та забезпечення своєчасного вивезення сміття.

Організація благоустрою території театру повинна враховувати потреби всіх категорій відвідувачів, сприяти створенню затишної та привабливої атмосфери, а також відповідати вимогам сучасного дизайну та екологічності.

3.3. Визначення функціонально-планувальних вимог.

Цей процес включає в себе аналіз вимог користувачів або замовників, визначення функціональних зон, розміщення приміщень, планування простору та інші аспекти, що враховуються при розробці плану. Вимоги можуть включати необхідну площу, типи приміщень, їх функціональне

призначення, необхідність зонування простору та інше. Основні функціонально-планувальні вимоги включають:

- Розташування функціональних зон у відповідності з їх призначенням, таким чином, щоб забезпечити ефективну організацію простору та зручний доступ до них.
- Забезпечення відповідної площі приміщень для кожного функціонального вузла з урахуванням їх призначення та розміру аудиторії.
- Створення ергономічних та зручних умов для користувачів, включаючи зони відпочинку, санвузли та інші необхідні приміщення.
- Врахування вимог щодо безпеки та пожежної безпеки при проектуванні приміщення, включаючи правильне розташування виходів, встановлення пожежних сигналізацій та інших систем.
- Забезпечення доступності для осіб з обмеженими можливостями шляхом встановлення підйомників, поручнів та інших відповідних засобів.
- Оптимізація використання природного світла та вентиляції для створення комфортних умов всередині приміщення.

Ці вимоги важливо враховувати на кожному етапі проектування театрального об'єкта для забезпечення його ефективного та функціонального використання.

3.4. Об'ємно-планувального рішення театральних будинків.

Усі приміщення театру діляться на два взаємозалежні комплекси: глядацький і демонстраційний (сценічний).

Глядацький комплекс призначений для прийому, обслуговування відвідувачів та створення їм найкращих умов для сприйняття вистави. До нього входять зала для глядачів та приміщення для обслуговування глядачів. Глядацький комплекс займає 30-40% площі театру.

Демонстраційний (сценічний) комплекс використовується для підготовки та здійснення спектаклів або концертів. Він включає сцену та всі приміщення, які забезпечують підготовку і проведення вистав. Демонстраційний (сценічний) комплекс займає 60-70% площі театру.

3.4.1. Приміщення що обслуговують глядачів.

Гардероб безпосередньо примикає до вестибюля. У гардеробі важливо забезпечити наявність довгого бар'єра для видачі та приймання верхнього одягу. Рекомендована норма – 1 погонний метр бар'єра на 30 глядачів. Також необхідно забезпечити вільний підхід до цього бар'єра. Глибина гардеробної від бар'єра до стіни рекомендується не більше 4 метрів. Існують різні варіанти розміщення гардероба у вестибюлі, що дозволяє оптимально організувати простір для зручності відвідувачів.

Касовий вестибюль призначений для продажу квитків на спектаклі. Він може бути окремим приміщенням із самостійним входом і холлом або розташовуватися в просторі вхідного вестибюля. Крім вікон касових кабін, у касовому вестибюлі передбачається наявність вікна з кабінки чергового адміністратора. В окремих випадках, залежно від містобудівної ситуації, касовий вестибюль може розташовуватися поряд із будинком театру.

Фойє призначене для відпочинку та спілкування глядачів перед спектаклем і під час антрактів. Зазвичай фойє є найпараднішим приміщенням після зали для глядачів. У просторі фойє рекомендується виділяти зони для тихого відпочинку, які обладнуються кріслами, диванами та банкетками з розрахунку на одноразове користування 8-10% глядачів. Засобами зонування фойє є зелені насадження, меблі, перепади рівнів стелі й підлоги. У фойє бажане природне освітлення.

Кулуари - це розподільні простори, які «обіймають» зал для глядачів по периметру. Вони поєднуються з фойє та призначені для рекреації та евакуаційних цілей. Ширина кулуарів повинна бути не менше 2,4 м (звичайно 4-6 м). Буфети і санітарні вузли повинні бути розташовані близько і з однаково

зручним доступом для всіх груп глядацьких місць. Це важливо враховувати, оскільки вони використовуються великою кількістю людей у короткі антракти.

Буфети можуть розміщуватися в окремому приміщенні або безпосередньо у фойє й кулуарах. Довжина стійки буфету приймається не менше 5 м, а кількість місць - із розрахунку одне місце у буфеті на 12 глядацьких місць. При буфеті рекомендується передбачати сполучені з ним без перепадів висот приміщення мийної та доготовочної.

Санітарні вузли проектуються у складі двох приміщень — туалетна кімната та вбиральня. У туалетній кімнаті встановлюються умивальники і дзеркала. У вбиральнях розміщуються кабіни з унітазами або пісуарами. Кількість санітарних приладів визначається виходячи зі співвідношення відвідувачів чоловіків і жінок 1:2. Санвузли проектуються із розрахунку: один умивальник на 60 осіб; у чоловічих – один унітаз і два пісуари на 70 осіб; у жіночих – один унітаз на 20 осіб. При розташуванні вестибюлів, фойє і кулуарів більш ніж на двох поверхах, рекомендується виділяти санітарні вузли для балконів і ярусів, розташовуючи їх на відповідних поверхах.

Сходи. Дуже важливо забезпечити зручне розташування сходів у глядацькому комплексі. Вони повинні бути чітко видимими і розташованими по ходу руху, що сприятиме швидкому та безпечному пересуванню глядачів.

3.4.2. Зал для глядачів.

Зал для глядачів у театрі – це приміщення для глядачів, поєднане зі сценою порталним отвором. Площа залу для глядачів (включаючи балкони, ложі і яруси) приймається 0,7-0,85 м² на одного глядача. Площа залу для глядачів визначається від бар'єра оркестрової ями до конструкцій, що обгороджують зал.

Форма й розмір залу для глядачів визначаються умовами видимості вистави. Довжина залу (відстань Д) від передньої границі авансцени до спинки

останнього ряду глядацьких місць для різних типів театрів має такі значення(рис.1):

- Для драматичних і музично-драматичних театрів – 25 м.
- Для музичної комедії – 29 м.
- Для опери й балету – 31 м.

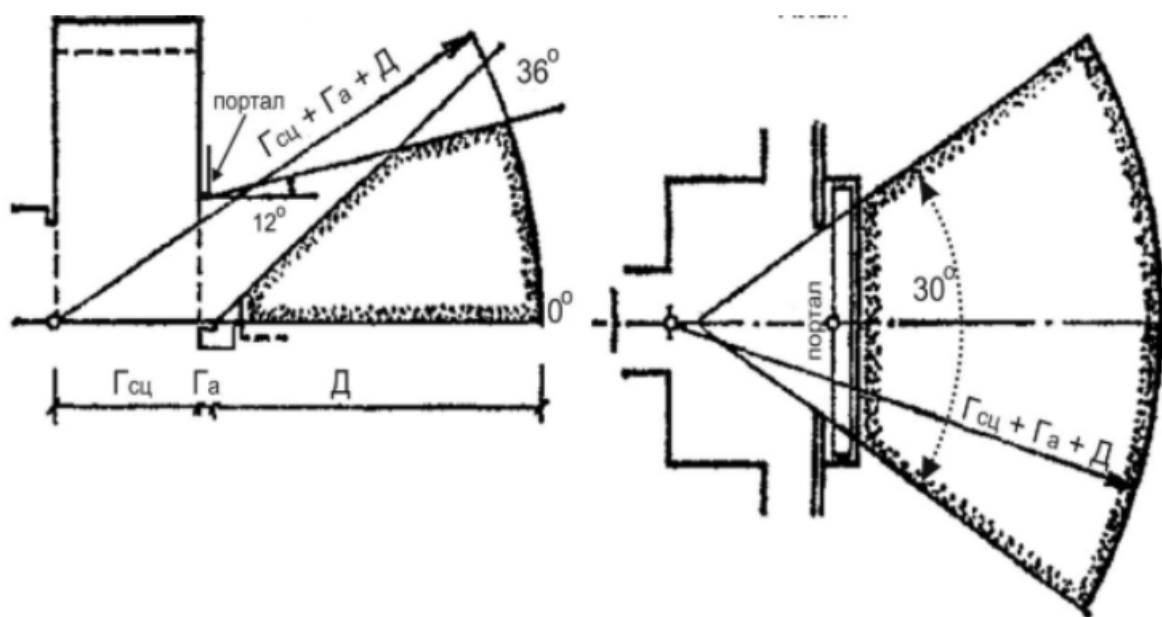

Рис. 1. Зона розташування глядачів перед сценою в театральному залі.

Таким чином, встановлені нормами межі довжини залу для глядачів викликають необхідність розміщення глядацьких місць у декількох рівнях – у партері, амфітеатрі, ложах, на балконах і ярусах.

Театральна дія, що відбувається за порталом у глибинній сцені, повністю й безперешкодно сприймається з тих місць, які розташовані в плані в прямокутнику шириною, яка є рівною ширині порталу. Умови видимості прийнято вважати також прийнятними на місцях, що розташовані у межах горизонтального кута 30 градусів, сторони якого торкаються країв порталу і перетинаються на осі сцени.

Місця для глядачів повинні бути розташовані в межах вертикального кута в 36 градусів. Побудова цього кута ведеться на передній край авансцени(Рис.1).

За межами зазначених кутів дія спотворюється різким ракурсом, і значна частина сцени схована від очей глядачів. Для гарної видимості недостатньо наближення глядача до сцени. Важливо також забезпечити необхідне перевищення променя його зору над головами глядачів, що сидять попереду. Рівень очей сидячого глядача слід приймати на висоті 1,2 м від рівня підлоги. Перевищення променя зору над рівнем очей глядача, що сидить попереду, рекомендується приймати для театральних залів не менше 0,14 м. Розрахункова точка спостереження розміщується на червоній лінії сцени, на висоті 1,2 м. Червоною лінією сцени називається проекція внутрішньої грані порталу сцени на її планшет(Рис.2).

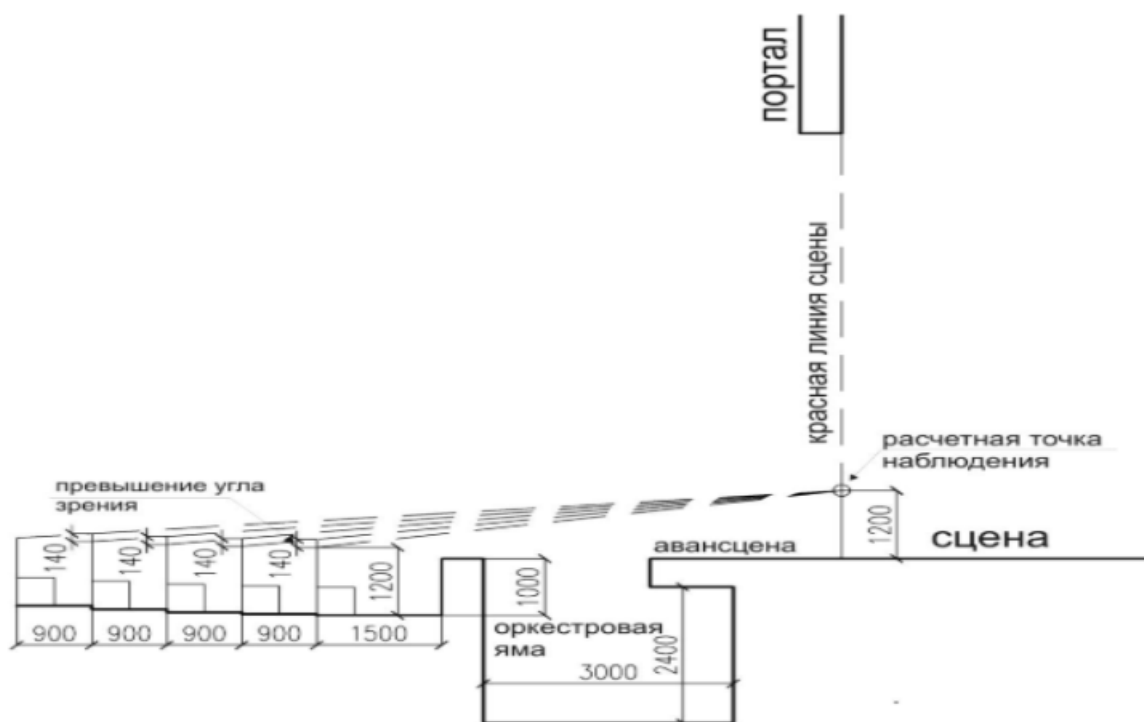

Рис. 2. Побудова профілю підлоги залу для глядачів з урахуванням перевищення променів зору.

Відстань між бар'єром оркестрової ями й спинками крісел першого ряду глядацьких місць рекомендується приймати не менше 1,5 м. Висоту рівня планшета сцени над рівнем підлоги першого ряду глядацьких місць

рекомендується приймати 1 м. Глибина ряду (відстань між спинками крісел) приймається в межах 0,9 - 1 м. Розміри крісел: ширина в осях підлокітників 50-57 см, глибина й висота крісел – 45 см.

Театральні зали обов'язково мають бути оснащені штучним освітленням і вентиляцією. Особлива увага приділяється освітленню сцени з боку залу для глядачів, яке зазвичай здійснюється за допомогою верхніх софітів на стелі, а також за допомогою бокового світла зі щілин у боковій стіні або освітлювальних лож.

У залах також проектуються спеціальні приміщення для керування та спостереження за спектаклем. Сюди включаються світло проєкційна, світло апаратна, звуко апаратна та кінопроєкційна кімнати. Зазвичай вони розташовуються за задньою стіною залу для глядачів або на задній стіні залу над глядацькими місцями. Для евакуації персоналу та забезпечення зв'язку зі сценою передбачаються окремі ізольовані сходи через горище або підвал. Також можуть бути влаштовані виходи безпосередньо у фойє.

3.4.2. Приміщення демонстраційного (сценічного) комплексу.

До складу демонстраційного (сценічного) комплексу приміщень театру входять: сцена, приміщення, які обслуговують сцену (наприклад, реквізиторні, костюмерні та гримерні), склади для зберігання реквізиту та декорацій, виробничі приміщення для виготовлення та ремонту реквізиту та декорацій, а також адміністративно-господарські приміщення для управління та підтримки діяльності театру.

3.4.2.1. Театральна сцена.

В історії театру сформувалися дві основні системи організації театральної дії. Одна з цих систем, яка виникла ще в античні часи, об'єднує глядачів та театральну дію в єдиному просторі залу. Глядачі розташовані навколо відкритого сценічного майданчика, відомого як арена. Виходи для

акторів та встановлення декорацій можливі лише через задню стіну сцени. Цей тип сцени традиційно використовується у цирках.

Інша система театральної дії, яка виникла з епохи Ренесансу та Бароко, відрізняється тим, що дія на сцені відокремлена від залу для глядачів за допомогою рами порталу. У цьому випадку використовується глибока портална сцена з колосниками.

Глибока портална сцена отримала переважне поширення в проектуванні та будівництві театрів, оскільки вона надає найбільші можливості для заміни декорацій під час театральної дії. Основним параметром, який визначає розміри і форму глибинної сцени, є розмір ігрового майданчика. Зазвичай активна дія більшості драматичних спектаклів відбувається на майданчику шириною від 8 до 14 метрів і глибиною від 5 до 10 метрів.

Зменшення цих розмірів може ускладнити організацію навіть найпростіших спектаклів, а збільшення може утруднити зорове та слухове сприйняття гри актора з останніх місць залу для глядачів. Ширина порталу в драматичному театрі зазвичай становить 10-14 метрів.

Глибинна сцена зазвичай обладнана колосниками та підйомниками для швидкої зміни декорацій. Колосники є ґратчастим настилом, що підвішений до нижнього пояса ферм або нижче нього на 2-2,5 метра. Над колосниками встановлюються блоки (лебідки), до яких підвішуються троси підйомів, які піднімають або опускають декорації.

Сценічна коробка зазвичай обладнується робочими галереями через кожні 2,5-3 метри висоти. Для роботи на галереях і колосниках повинні бути передбачені спеціальні сходи й підйомники.

Крім основної сцени для прискорення зміни декорацій спектаклю передбачаються бокові, нижня та задня сцени. Бокові сцени, також відомі як кармани, призначені для розміщення пересувних платформ, на яких заздалегідь підготовлюються об'ємні декорації наступної дії. Розміри таких платформ

(фурок) приймаються рівними ширині ігрового майданчика або її половині. З бокової сцени проводиться накатка цілих або половинних фурок по обидва боки головної сцени.

Кармани можуть бути розташовані або по обидві сторони сцени, що зручніше, або з однієї сторони. Отвори, які поєднують кармани з основною сценою, повинні бути розміщені не нижче порталу.

Ар'єрсцена, також відома як задня сцена, призначена для розміщення на ній апаратури для проєкції на просвіт, а іноді для майданчика з колом. Ширина ар'єрсцени приймається рівною ширині ігрового простору (на 3-4м ширше порталу), а глибина зазвичай становить близько до глибини ігрового майданчика сцени (від 6 до 15м).

Під час постановки цілого ряду спектаклів може виникнути потреба у додатковому майданчику прямо в самому залі для глядачів перед завісою (у так званій авансцені або просценіумі). Періодичне винос місця дії безпосередньо в зал для глядачів наближує актора до аудиторії.

3.4.2.2. Приміщення що обслуговують сцену.

Сценічні приміщення призначені для підготовки і проведення спектаклю або концерту. У них щодня ведеться багатогодинна робота великого творчого, постановочного і виробничого колективу.

Приміщення для творчого персоналу є самостійним комплексом, що має окремий вхід у театр з вестибюлем і гардеробом. Їх розташовують якомога ближче до сцени й одночасно так, щоб вони були пов'язані з усіма іншими приміщеннями.

Приміщення очікування виходу на сцену. При глибинній сцені вихід акторів повинен бути забезпечений безпосередньо на ігровий майданчик, минаючи кармани, ар'єрсцену та ділянки сценічного простору, де зосереджені декорації. Перед виходом на сцену влаштовуються невеликі кімнати очікування площею 15-20 м².

Артистичні вбиральні, де артисти гримуються і готуються до виступу, повинні мати гарний зв'язок зі сценою. Артистичні вбиральні проектують індивідуальні (на 1 актора) і групові (на 2, 4, 6 і 8 акторів). Артистичні вбиральні обов'язково обладнуються вмивальниками та часто душовими з туалетами.

У рівні планшета сцени або естради бажано розмістити чоловічі й жіночі індивідуальні артистичні вбиральні для солістів.

Число репетиційних залів залежить насамперед від жанру театру, а також від чисельності театрального колективу. У драматичних театрах проектується, як правило, два репетиційні зали різної площі. Великий репетиційний зал повинен дозволяти влаштовувати репетиції спектаклів з використанням спрощених декорацій, тому його площа повинна бути не менше площі ігрової частини сцени. Треба забезпечити можливість доставки у великий репетиційний зал декорацій і реквізиту.

Адміністративно-господарські приміщення (дирекція, канцелярія, бухгалтерія і т.д.), а також приміщення художнього керівництва повинні мати зручний зв'язок зі службовим вестибюлем, глядацьким комплексом і артистичними.

Розміщення виробничих приміщень у будинку театру обумовлене технологічним циклом виробництва декорацій і їх транспортуванням на сцену.

У технологічному процесі виготовлення оформлення спектаклів виробничі приміщення підрозділяються на блоки:

- майстерні по виготовленню об'ємних декорацій (слюсарна, столярна, бутафорська, механічна майстерня, приміщення монтажу станкових декорацій);
- майстерні по виготовленню костюмів, взуття, перук;
- кімнати керівництва майстерень і побутові кімнати робітників.

- майстерні по виготовленню м'яких декорацій (мальовничодекораційна, об'ємно-драпірувальна, розпису тканин);

Виготовлення об'ємних декорацій починається в столярній майстерні, де відбувається виготовлення та пробний монтаж каркасів павільйонів, майданчиків та інших великогабаритних декорацій. Столярна майстерня повинна бути безпосередньо пов'язана з вулицею для доставки пиломатеріалів.

У бутафорській, слюсарній та механічній майстернях виготовляють предмети театральної бутафорії та реквізиту (меблі, посуд, предмети побуту тощо), частина з яких надходить у столярну майстерню, а інші — на сцену або в мальовничо-декораційну майстерню, де відбувається фарбування елементів об'ємних декорацій.

Приміщення для монтажу станкових декорацій призначене для зборки та стикування об'ємних фрагментів, виготовлених у столярній, слюсарній та бутафорській майстернях перед їх подачею на сцену. Приміщення для монтажу станкових декорацій служить резервом вільного простору для інших майстерень, що входять до блоку. Приміщення має дві функціональні зони — робочу, у межах якої ведеться збір декорацій, і допоміжну. Робоча зона являє собою прямокутник, одна зі сторін якого дорівнює діаметру, а інша — радіусу кола сцени (діаметр становить 1,4 ширини порталу, але не менше 10 м). Допоміжна зона розташовується по одну зі сторін приміщення і має ширину, що дорівнює або більше 2 м. Висота приміщення для монтажу станкових декорацій дорівнює висоті карманів основної сцени.

Полотна мальованих декорацій зберігаються в будинку театру в рівні нижньої сцени (трюму) у сейфі, який являє собою вузьку щілину шириною 1,8-2,7 м і довжиною, що дорівнює довжині декорацій. У будинку театру обов'язково розташовуються й чергові склади костюмів із забезпеченням зручної доставки костюмів в артистичні вбиральні.

Крім цих найбільш великих майстерень у будинку театру повинні бути обойно-драпірувальна майстерня, майстерні по шиттю костюмів, головних уборів та перук, майстерня розпису тканин, які також включаються в загальний виробничий цикл, але істотно не впливають на загальне архітектурно-планувальне рішення театру.

3.5. Конструктивні рішення.

Конструктивні рішення в архітектурі визначаються як способи організації та побудови будівельних конструкцій з метою забезпечення їхньої міцності, функціональності, безпеки та естетичності. Це охоплює вибір матеріалів, способи їх з'єднання, конструктивні схеми та розрахунки, що враховують фізичні, технічні, економічні та естетичні вимоги. Конструктивні рішення в архітектурі впливають на всі аспекти проектування будівель, від їхньої зовнішньої архітектурної форми до їхньої функціональності та експлуатаційних характеристик.

На практиці це означає врахування не лише естетичних та архітектурних аспектів, але й технічних вимог до міцності та стійкості будівлі, ефективності використання матеріалів, а також відповідність будівлі будівельним та екологічним стандартам. Конструктивні рішення в архітектурі можуть бути інноваційними та передовими, відображаючи сучасні технології та наукові досягнення, або традиційними, використовуючи давно відомі методи та матеріали з урахуванням їхньої ефективності та надійності.

3.5.1. Фундаменти.

Фундамент у будівництві відіграє важливу роль у забезпеченні міцності та стабільності будівлі. Він переносить вагу будівлі на ґрунтовий шар, розподіляючи тиск із забудови на ділянку під будівництво. Крім того, фундамент захищає будівлю від вологи, забезпечує її стійкість проти навантажень та забезпечує комфорт та безпеку для життя та діяльності людей всередині будівлі. Він є основою будівлі, на якій ґрунтуються всі інші

конструкції, тому правильне виконання фундаменту є важливою передумовою для надійності та довговічності будівлі.

Існують різноманітні типи фундаментів, які обираються залежно від типу ґрунту, навантаження будівлі та місцевих умов. Деякі з найпоширеніших типів фундаментів включають стрічковий, плитний, сваєвидний, блочний та монолітний фундамент.

Стрічковий фундамент забезпечує рівномірний розподіл ваги будівлі на широкій площі ґрунту, що дозволяє запобігти осіданню або пошкодженню будівлі внаслідок нерівномірного навантаження. Він також може бути використаний для будівель на нерівних територіях, оскільки стрічковий фундамент може пристосовуватись до рельєфу місцевості.

Стрічковий фундамент економічно вигідний і відповідає вимогам будівельних норм і стандартів. Він дозволяє зменшити витрати на будівництво, зберігаючи при цьому необхідну міцність і стійкість будівлі.

Обравши стрічковий фундамент, ви забезпечили ваш проєкт надійним фундаментом, який витримає випробування часом і забезпечить стійкість та безпеку вашої будівлі.

3.5.2. Стіни і перемички.

Стіни і перемички виступають як конструктивні елементи у будівельних спорудах, забезпечуючи їх міцність, стійкість і функціональність.

Самонесучі стіни є основними структурними елементами, які несуть на собі вагу будівлі та розподіляють навантаження на фундамент. Вони забезпечують стійкість та міцність споруди і відіграють важливу роль у підтримці вертикальних навантажень. В проєктуванні театрів, самонесучі стіни можуть бути розташовані у важливих зонах, де потрібна особлива міцність та стійкість, наприклад, навколо сцени або вздовж глядацької зали.

Ненесучі стіни, у свою чергу, не несуть структурних навантажень будівлі, але виконують інші важливі функції. Вони можуть використовуватися для

розділення внутрішніх приміщень, створення перегородок, акустичних екранів або декоративних елементів. У театрі такі стіни можуть відокремлювати різні функціональні зони, наприклад, кабінки для акторів, гардеробні або технічні приміщення.

Таким чином, комбінація самонесучих та ненесучих стін у проектуванні театру дозволяє забезпечити не лише міцність та стійкість споруди, але й ефективно використовувати простір для потреб функціональної організації будівлі.

Перегородки є важливими конструктивними елементами в будівлі театру, які використовуються для розділення приміщень та створення різних функціональних зон. Вони можуть мати різну конструкцію і використовуватися залежно від потреб будівлі.

У театральному контексті, перегородки можуть використовуватися для розділення приміщень, таких як рекреаційні зони для акторів, гардеробні, технічні приміщення та інші. Вони можуть бути зроблені з різних матеріалів, таких як гіпсокартон, дерево, скло або метал, залежно від функціональних потреб і дизайну будівлі.

Перегородки можуть також використовуватися як акустичні екрани для зменшення шуму та забезпечення кращої акустичної якості у приміщеннях театру. Вони можуть бути спеціально розроблені з акустичних матеріалів або мати спеціальне оздоблення для покращення звукопоглинання та контролю над звуком у театральних приміщеннях.

Отже, перегородки в театрі відіграють важливу роль у розділенні приміщень, створенні функціональних зон, а також в управлінні акустичним середовищем для досягнення кращої звукової якості під час вистав.

3.5.3. Перекриття і покриття.

Монолітно-каркасне будівництво являє собою метод зведення будівель, при якому поєднуються два основні типи конструкцій: монолітні та каркасні. Цей підхід дозволяє використовувати переваги обох методів, що призводить до створення міцних, стійких та ефективних будівель. Основні несучі та огорожувальні конструкції створюються безпосередньо на місці будівництва з використанням монолітного бетону. У цьому методі використовують рідкий бетон, який заливається в опалубку (форму) для формування структурних елементів будівлі.

Влаштування промислових підлог включає ряд етапів, покликаних створити міцне і стійке покриття для індустріальних і комерційних приміщень. Промислові підлоги зазвичай піддаються підвищеним навантаженням, а також впливу хімічних речовин, механічних впливів і т.д.

Якщо поверхня не є бетонною, може знадобитися пристрій бетонної основи. Бетон повинен бути правильно залитий, вирівняний та ущільнений.

Залежно від потреб у навантаженні та міцності, може знадобитися використання армування. Армуюча сітка або скловолокно можуть бути використані для підвищення міцності підлоги. Самовирівнюючий бетон може бути використаний для створення рівної та гладкої поверхні. Цей матеріал розподіляється по підлозі та автоматично вирівнюється, утворюючи рівномірне покриття.

3.5.4. Навісна стіна

Навісна стіна, як частина фасаду, може виконувати кілька важливих функцій. По-перше, вона може бути елементом декору, який надає будівлі характерний вигляд і стиль. Використання різних матеріалів, текстур і кольорів дозволяє створити цікаві архітектурні рішення, що привертають увагу та надають будівлі індивідуальність.

Крім того, навісна стіна може мати захисну функцію, захищаючи будівлю від погодних умов, включаючи дощ, сніг, вітер тощо. Вона також може використовуватися для створення простору для облаштування вікон або інших відкритих просторів, які дозволяють проникнення світла і повітря в приміщення.

Навісна стіна також може бути важливим елементом енергоефективності будівлі, забезпечуючи теплоізоляцію та зменшуючи втрати енергії. Вона може бути обладнана ізольованими матеріалами та елементами, які допомагають зберігати тепло в приміщенні в холодну пору року і зберігати прохолоду влітку.

Таким чином, навісна стіна відіграє важливу роль у функціональності, естетиці та енергоефективності будівлі, і її дизайн та конструкція повинні бути уважно розроблені з урахуванням цих аспектів.

3.6. Основні принципи організації внутрішнього простору.

Організація внутрішнього простору ґрунтується на декількох основних принципах, які сприяють створенню функціонального, естетичного та комфортного середовища для користувачів:

- **Функціональність:** Внутрішній простір повинен відповідати потребам та цілям його користувачів. Планування та організація повинні забезпечувати ефективне використання простору для виконання різноманітних функцій.
- **Естетика:** Внутрішній простір має бути приємним для очей та сприяти психологічному комфорту. Використання відповідних кольорів, матеріалів та декоративних елементів допомагає створити гармонійне та затишне середовище.
- **Просторова організація:** Планування внутрішнього простору передбачає логічне розміщення різних функціональних зон та створення зон для відпочинку, роботи, спілкування тощо. Це сприяє оптимізації використання простору та зручності переміщення між ними.

- Природне освітлення та вентиляція: Планування внутрішнього простору передбачає максимальне використання природного світла та забезпечення ефективної вентиляції. Це допомагає створити здорове та комфортне середовище для користувачів.
- Інновації та технології: Застосування сучасних технологій та інноваційних рішень може покращити функціональність та зручність внутрішнього простору. Використання автоматизованих систем управління, енергоефективних технологій та інших новаторських рішень сприяє підвищенню комфорту та зручності користування простором.

3.7. Огляд літератури та існуючого досвіду.

Потреба у будівництві театрів та інших культурних споруд є важливою для розвитку суспільства та забезпечення культурного життя міста. Такі споруди створюють простір для виконання та сприйняття мистецтва, розвивають культурну та естетичну свідомість громадян, сприяють соціальній інтеграції та спільноті.

Будівництво театрів забезпечує можливість проведення вистав, концертів, виставок та інших культурних заходів, що збагачують духовний світ громадян і сприяють розвитку творчих здібностей. Крім того, театри створюють робочі місця для акторів, режисерів, художників та інших працівників культурної сфери, сприяючи економічному розвитку міста.

Культурні споруди, такі як музеї, галереї, бібліотеки, також відіграють важливу роль у формуванні культурного обличчя міста. Вони забезпечують доступ до культурної спадщини, освітніх та наукових ресурсів, сприяють розвитку освіти та саморозвитку громадян.

Отже, будівництво театрів та інших культурних споруд є важливим завданням для забезпечення розвитку культурного та соціального життя міста, підвищення якості життя громадян і зміцнення їх культурних цінностей.

РОЗДІЛ IV. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ

4.1. Загальні положення про охорону праці.

Загальні положення про охорону праці визначаються низкою принципів та правил, спрямованих на забезпечення безпеки та здоров'я працівників у різних сферах діяльності. Основні засади охорони праці включають:

Превентивність: Запобігання виникненню та мінімізація можливих ризиків для здоров'я та безпеки працівників шляхом вжиття відповідних заходів передбачення та запобігання небезпечним ситуаціям на робочому місці.

Комплексність: Врахування усіх аспектів праці та робочого середовища, включаючи фізичні, хімічні, біологічні та психосоціальні чинники, які можуть впливати на здоров'я працівників.

Відповідність: Забезпечення дотримання вимог чинного законодавства та стандартів з охорони праці, а також впровадження сучасних методів та технологій для підвищення безпеки праці.

Залучення працівників: Активна участь працівників у процесі виявлення та усунення потенційних небезпек, а також забезпечення їхньої інформованості та навчання з питань безпеки та здоров'я на робочому місці.

Системність: Розгляд охорони праці як системного підходу до управління ризиками, включаючи аналіз та оцінку потенційних небезпек, розробку та впровадження заходів з їх запобігання та контроль за їх ефективністю.

Постійне вдосконалення: Постійний моніторинг та аналіз ефективності заходів з охорони праці, а також постійне вдосконалення робочих умов та процедур з метою запобігання можливим небезпекам та ризикам.

Таким чином, охорона праці є комплексною системою, яка спрямована на забезпечення безпеки, здоров'я та добробуту працівників. Її ефективне впровадження та дотримання сприяє зниженню виробничого травматизму,

підвищенню продуктивності праці та створенню сприятливих умов для професійної діяльності.

4.2. Вимоги до утримання території.

Утримання території театру — це комплекс заходів, що забезпечують належний стан навколишньої інфраструктури, естетичний вигляд, безпеку і зручність для відвідувачів та персоналу. Розглянемо детальніше основні вимоги до утримання території театру:

Забезпечення достатнього освітлення: Важливо встановити освітлювальні прилади на території для забезпечення безпеки відвідувачів у вечірній та нічний час. Лампи повинні бути розміщені так, щоб рівномірно освітлювати всю територію.

Технічне обслуговування: Регулярна перевірка стану ламп та освітлювальних приладів, своєчасна заміна перегорілих ламп та ремонт освітлювальних пристроїв.

Ремонт доріжок: Регулярний огляд і ремонт пішохідних доріжок та тротуарів для запобігання утворенню тріщин, ям та інших дефектів, що можуть спричинити травми.

Обслуговування парковок: Регулярна чистка та ремонт паркувальних зон, забезпечення чіткої розмітки, встановлення відповідних знаків для організації руху та паркування.

Відеоспостереження: Встановлення камер відеоспостереження по всій території для контролю безпеки та запобігання правопорушенням. Системи повинні бути регулярно перевірені та оновлені.

Охорона: Наявність охоронного персоналу, який буде патрулювати територію та реагувати на будь-які інциденти.

Огородження: Встановлення огорож або бар'єрів для обмеження доступу до небезпечних зон і контролю руху відвідувачів.

Інженерні мережі: Регулярний огляд та обслуговування систем водопостачання, водовідведення, електропостачання та інших інженерних мереж для забезпечення їх безперебійної роботи.

Дитячі майданчики та спортивні споруди: Регулярний огляд, ремонт та оновлення обладнання дитячих майданчиків та спортивних споруд для забезпечення безпеки і зручності використання.

Дотримання цих вимог забезпечує естетичний вигляд та функціональність території театру, створює комфортні умови для відвідувачів та працівників, а також підвищує рівень безпеки і привабливості закладу.

4.3. Пожежна безпека.

Пожежна безпека є надзвичайно важливим аспектом у проектуванні та експлуатації театральних будівель. Враховуючи специфіку театру, де одночасно може перебувати велика кількість людей, а також використовуватися різноманітні вогнебезпечні матеріали для декорацій та спецефектів, необхідно забезпечити комплексну систему заходів для запобігання виникненню пожеж та мінімізації їх наслідків. Нижче наведено детальний опис основних заходів пожежної безпеки, які повинні бути враховані при проектуванні та утриманні театру.

Конструктивні заходи

- Вогнестійкі матеріали:

Використання будівельних матеріалів з високим рівнем вогнестійкості для всіх основних конструктивних елементів: стін, підлоги, стелі, колон та перекриттів. Обробка дерев'яних конструкцій та декорацій вогнезахисними засобами для підвищення їх вогнестійкості.

- Протипожежні двері та перегородки:

Встановлення дверей та перегородок з високою вогнестійкістю (щонайменше 60 хвилин), які можуть затримати поширення вогню та диму між

різними частинами будівлі. Автоматичні двері з функцією самозачинення у разі пожежі для запобігання поширенню вогню.

- Система димовидалення та вентиляції:

Проектування системи димовидалення, яка забезпечує ефективне видалення диму з приміщень під час пожежі, зокрема з глядацької зали та сцени. Система примусової вентиляції з можливістю автоматичного відключення у разі виявлення пожежі, щоб запобігти поширенню диму через вентиляційні канали.

Противожежне обладнання

- Вогнегасники:

Розміщення вогнегасників у легкодоступних місцях по всій будівлі, зокрема в коридорах, біля входів та виходів, на сцені, у технічних приміщеннях та гримерних. Забезпечення різних типів вогнегасників (порошкових, вуглекислотних, водопінних) для боротьби з різними типами пожеж.

- Пожежні гідранти та крани:

Встановлення внутрішніх пожежних кранів у ключових місцях для швидкого доступу до води у разі пожежі. Забезпечення зовнішніх пожежних гідрантів на прилеглий території для можливості підключення пожежних машин.

Евакуаційні шляхи та виходи

- Позначення та освітлення евакуаційних шляхів:

Чітке позначення всіх евакуаційних шляхів та виходів за допомогою світлових вказівників. Забезпечення резервного освітлення евакуаційних шляхів на випадок відключення основного електропостачання.

- Розташування евакуаційних виходів:

Проектування достатньої кількості евакуаційних виходів, розташованих на достатньому віддаленні один від одного, щоб уникнути заторів під час евакуації. Забезпечення безперешкодного доступу до евакуаційних виходів та їх регулярне обслуговування.

ДОДАТКИ

Багатожанровий театр м. Калущ Івано-Франківська область

The architectural drawings are organized as follows:

- Left Column:**
 - Top: 3D perspective rendering of the theatre building.
 - Middle: **Головний розріз** (Main section) showing the internal structure and roof profile.
 - Bottom: **Фасад зі сторони головного входу** (Elevation from the main entrance side).
- Second Column:**
 - Top: 3D perspective rendering of the theatre building from a different angle.
 - Middle: **Фасад зі сторони головної дороги** (Elevation from the main road side).
- Third Column:**
 - Top: **План першого поверху** (First floor plan).
 - Bottom: **План другого поверху** (Second floor plan).
- Fourth Column:**
 - Top: **План підземного поверху** (Basement floor plan).
 - Bottom: **Ситуаційна схема** (Site plan) showing the building's location within the urban context.
- Right Column:**
 - Top: **Концепція генерального плану** (Concept of the master plan).
 - Middle: **Сітговий досвід** (Site plan experience) showing previous projects.
 - Bottom: **Місце в загальному інфраструктурному плані міста** (Place in the city's general infrastructure plan).

Список умов позначень:

1. Площа, яку займає будівля театру.
2. Площа, яку займає територія театру.
3. Площа, яку займає територія театру з парком.
4. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування.
5. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.
6. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.
7. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.
8. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.
9. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.
10. Площа, яку займає територія театру з парком та територією для паркування та територією для паркування.

ПІДПИСАНО: КОМП'ЮТЕРНИЙ ДИЗАЙН ІНЖЕНЕРІЯ І. ПІДПИСАНО: КОМП'ЮТЕРНИЙ ДИЗАЙН ІНЖЕНЕРІЯ І. ПІДПИСАНО: КОМП'ЮТЕРНИЙ ДИЗАЙН ІНЖЕНЕРІЯ І.

ПЛАГІАТ

метадані

Заголовок

«Багатожанровий театр»м. Калуш

Автор

Ільчишин Владислав Науковий керівник / Експерт

підрозділ

King Danylo University

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		12
Інтервали		0
Мікропробіли		0
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)		77

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

